Σταθμὸς πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ Καινούργιου Χρόνου διὰ τὸν κάθε ἄνθρωπο. Σταθμὸς ἀπολογισμοῦ τῶν ὑλικῶν ἐπιτεύξεων, φυσικά, τοῦ ἀτόμου, πρωταρχικῶς ὅμως τῆς στάσεώς μας ἔναντι τοῦ ἠθικοῦ νόμου, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐξηρτήθη ἡ τοιαύτη ἢ τοιαύτη χαρὰ καὶ εὐτυχία μας. Καὶ ἀφετηρία διὰ νέας ἀποφάσεις, σοβαρωτέρας ἔναντι τοῦ ὑψηλοτέρου σκοποῦ καὶ τῆς ἀποστολῆς τῆς ζωῆς.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Τὸ ὡραῖον ἔθιμον τῆς χορηγήσεως δώρων ἐκ μέρους ὀργανισμῶν καὶ ἐπιχειρήσεων πρὸς τὰ παιδιὰ τῶν ὑπαλλήλων των κάθε χρόνο καὶ ἐπεκτείνεται περισσότερον. Ἡ ἄδολος χαρά, ποὺ προσφέρεται πρὸς τὰ παιδάκια καὶ ἡ ἱκανοποίησις ποὺ αἰσθάνονται οἱ γονεῖς των, καταγράφονται εἰς τὸ ἐνεργητικὸν τῶν ἐπιχειρηματιῶν, οἱ ὁποῖοι τοιουτοτρόπως συνδέονται καλύτερα μὲ τὸ προσωπικόν των.

ΣΥΝΤΟΜΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ ΤΟ 1962

Τοῦ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΙΠΙΛΗ, Δικηγόρου

Κατὰ τὸ 1962 τὰ ἐν Πάτραις δικαστήρια ἐξέδωκαν τὰς ἑξῆς ἀποφάσεις.

α) Ἐπὶ πολιτικῶν ὑποθέσεων: Τὸ Ἐφετεῖον 228 ἔναντι 235 τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ὁ Πρόεδρος Ἐφετῶν 5 ἔναντι 9 τοῦ προηγουμένου ἔτους. Τὸ Πρωτοδικεῖον 1381 ἔναντι 1726 τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ἐκ τούτων 140 ὑποθέσεων διαζυγίων ἔναντι 162 καὶ 29 ἐπὶ πτωχεύσεων, ἔναντι 39 τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ὁ Πρόεδρος Πρωτοδικῶν ἐξέδωκεν 967 ἀποφάσεις ἔναντι 926 τοῦ ἔτους 1961. Ἐξεδόθησαν 172 ἐπὶ ἐνοικιοστασιακῶν διαφορῶν καὶ ἐν γένει μισθωτικῶν σχέσεων ἔναντι 204 τοῦ 1961. Ὁμοίως ἐξεδόθησαν 173 ἀποφάσεις ἔναντι 187 τοῦ 1961 ἐπὶ ἐργατικῶν διαφορῶν. Τὸ Εἰρηνοδικεῖον ἐξέδωκεν 881 ἀποφάσεις τῆς Τακτικῆς διαδικασίας, 1011 ἐπὶ μικροδιαφορῶν καὶ 1536 διαταγὰς πληρωμῆς ἔναντι 719, 1157 καὶ 1415 ἀντιστοίχως τοῦ 1961.

β) Ἐπὶ Ποινικῶν ὑποθέσεων: Τὸ Τριμελὲς Ἐφετεῖον ἐξέδωκε 1232 ἀποφάσεις ἔναντι 798 τοῦ 1961. Τὸ Πενταμελὲς Ἐφετεῖον 22 ἔναντι 8 τοῦ 1961. Τὸ Ἐφετεῖον ἀνηλίκων 15. Τὸ Κακουργιοδικεῖον ἐξέδωκεν 27 ἀποφάσεις ἔναντι 29 τοῦ 1961. Τὰ μονομελῆ Πλημ)κεῖα Πατρῶν ἐξέδωκαν 10.523 ἀποφάσεις ἔναντι 12.008 τοῦ 1961. Τὸ Τριμελὲς Πλημμελειοδικεῖον 3.110 ἔναντι 3.940 τοῦ 1961. Τὸ ἀγορανομικὸν Δικαστήριον 845 ἔναντι 845 τοῦ 1961. Τὸ Πταισματοδικεῖον ἐξέδωκε 9.330 ἀποφάσεις ἔναντι 10.280 τοῦ 1961.

γ) Εἰσαγγελία — Συμβούλια: Ὑπεβλήθησαν 20.000 μηνύσεις, ἔναντι 19.411 τοῦ ἔτους 1961. Ἐκ τούτων διεβιβάσθησαν εἰς τοὺς τακτικοὺς ἀνακριτὰς 222 ὑποθέσεις ἔναντι 283 τοῦ ἔτους 1961. Ὑπεβλήθησαν εἰς τὸ Συμβούλιον Πλημ)κῶν 980 Εἰσαγγελικαὶ προτάσεις ἔναντι 1.185 τοῦ ἔτους 1961. Ἐξεδόθησαν δὲ 1.150 βουλεύματα ἔναντι 1.050 τοῦ 1961. Τὸ Συμβούλιον Ἐφετῶν ἐξέδωκε 228 βουλεύματα ἔναντι 245 τοῦ 1961.

δ) Φορολογικὰ Δικαστήρια: Τὸ Δευτεροβάθμιον Φορολ. Δικαστήριον ἐξέδωκε 320 ἀποφάσεις. Δὲν μοῦ ἐδόθησαν στοιχεῖα διὰ τὴν κίνησιν τῶν πρωτοβαθμίων.

Γενικαὶ παρατηρήσεις.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω καθίσταται ἐμφανὲς ὅτι ἡ κίνησις τῶν δικαστηρίων ὑπῆρξεν ἴση περίπου πρὸς τὴν τοῦ ἔτους 1961, ἐξαιρέσει τῶν ἐνώπιον τοῦ Τριμελοῦς Ἐφετείου ἐκδικασθεισῶν ποινικῶν ὑποθέσεων, αἵτινες παρουσιάζουν κατὰ τὸ 1962 αὔξησιν ἔναντι ἐκείνων τοῦ 1961 κατὰ 434. Τοῦτο δὲν φανερώνει αὔξησιν τῆς ἐγκληματικότητος, ἀλλ' εἶναι μᾶλλον συμπτωματικόν, διότι κατὰ τὸ 1962 εἰσήχθησαν ἀθρόως αἱ ὑποθέσεις καθυστερήσεων πρὸς τὴν ΑΤΕ ἅπασαι σχεδὸν ἀπαλλακτικαὶ λόγῳ ἐξοφλήσεως τῶν πρὸς αὐτὴν χρεῶν τῶν διωκομένων.

Κατὰ τὸ ἔτος 1962 ἤρξατο ἐπ' αἰσίοις οἰωνοῖς καὶ χρησταῖς ἐλπίσιν ἡ λειτουργία τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων. Ταῦτα ὑπῆρξαν κατάκτησις τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ κιβωτὸς τῶν ἐλπίδων αὐτοῦ καὶ τῶν προσδοκιῶν αὐτοῦ. Συγκροτηθέντα ἀπὸ ἰσοβίους δικαστάς, ἐδικαίωσαν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς λειτουργίας αὐτῶν τὴν προσδοκίαν ταύτην.

Τὰ Φορολογικὰ Δικαστήρια δὲν εἶναι πλέον, ὡς αἱ Φορολογικαὶ Ἐπιτροπαί, συλλογικὰ ὄργανα τῆς Διοικήσεως, ἀλλ' εἶναι Δικαστήρια, ὠργανωμένα, καὶ συντεθειμένα ἀπὸ ἰσοβίους δικαστάς, ἀπαράλλακτα ὅπως τὰ Τακτικὰ Δικαστήρια τῆς Χώρας ἀποτελοῦντα μίαν ἐκ τῶν σοβαρωτέρων ὑπὲρ τοῦ πολίτου ἐγγυήσεων. Διότι πράγματι οὐδὲν ἄλλο ἀσκεῖ δυσμενεστέραν ἐπιρροὴν εἰς τὴν στάσιν τοῦ πολίτου ἔναντι τοῦ Κράτους ἀπὸ τοῦ νὰ ἀδικῆται οὗτος ἐκ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν ὁποῖον ἐφαρμόζονται ἐπ' αὐτοῦ οἱ κείμενοι φορολογικοὶ νόμοι. Ἡ ὀργάνωσις καὶ ἡ λειτουργία τῶν Φορολογικῶν Δικαστηρίων μὲ τὰς πλήρεις ἐγγυήσεις, τὰς ὁποίας προβλέπει καὶ καθορίζει ὁ Ὀργανισμὸς αὐτῶν, διανοίγει, ὡς ἀναφέρεται εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τῶν ὑπουργῶν Δικαιοσύνης καὶ Οἰκονομικῶν, νέους ὁρίζοντας εἰς τὴν καθόλου φορολογικὴν λειτουργίαν καὶ θεμελιώνει νέα δικαιώματα τῶν φορολογουμένων πολιτῶν, κατοχυροῦντα αὐτοὺς ἀπὸ ἀπόψεως ἰσότητος καὶ δικαιοσύνης καὶ ἀποτελεῖ ἔμπρακτον ἐφαρμογὴν τῶν περὶ Κράτους Δικαίου ἀρχῶν.

Νικόλαος Α. Πιπιλῆς
Δικηγόρος

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΤΟ 1963

ΕΥΧΕΣ ΜΕ Τ' ΑΓΚΑΘΙ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Ἔφυγ' ὁ παληὸς ὁ χρόνος,
κι' ὁ καινούργιος ποὺ μᾶς μπαί-
(νει
τὴν Ε.Ρ.Ε. στὴν ἐξουσία
βρίσκει πάντα καθισμένη.

Πάει τὸ Ἑξῆντα δύο,
πάει ὁ χρόνος ὁ παληός.
Καὶ τοῦ Γιώργη ἡ Προεδρία
τοὔμεινε διπλὸς καϋμός.

Ἦρθε τὸ Ἑξῆντα τρία
κι' ὁ παληὸς ὁ χρόνος κλεῖ
καὶ τὸ Κέντρο οὔτε μὲ κυάλι
δὲν θωρεῖ τὸν Σοφοκλῆ.

Πάει ὁ παληὸς ὁ χρόνος.
Μὰ σᾶς λέω πὼς κι' ἐφέτος
σὰν τὴ σβούρα θὰ γυρίζῃ
ὁ ἀγαπητὸς Σπυρέτος.

Ὁ καινούργιος χρόνος ἦρθε
κι' ἔχουν μείνει τώρα δὰ
ὁ Ἡλιοῦ καὶ ὁ Μπρεδήμας
τρεῖς κι' ὁ κοῦκος στὴν ΕΔΑ.

Κι' ὁ Λαὸς ποὺ τοὺς ψηφίζει
σ' ὅλους δίνει μιὰν εὐχὴ
κι' ἀπαιτεῖ νὰ τὴν προσέξουν
ὅλοι τους μὲ προσοχή.

Ἦρθε ὁ καινούργιος χρόνος
μὲ χαρὰ καὶ μ' εὐτυχία
κι' εἴθε σ' ὅλους σας νὰ φέρῃ
καὶ Εἰρήνη κι' ἡσυχία.

Στὸν καινούργιο χρόνο ποὖρθε
τὰ προσωπικὰ ν' ἀφῆστε
καὶ γιὰ τὸ καλὸ τῆς Χώρας
τὸ χεράκι σας κουνῆστε.

Κ' ἔτσι στὸν καινούργιο χρόνο
ὅλοι σας ἀγκαλιασμένοι
τὴν Ἑλλάδα μας νὰ φτιάχτε
ὄμορφη κι' εὐτυχισμένη.

Τὸ Ἀγκάθι

ΟΙ ΚΟΡΥΦΑΙΟΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

(ΗΛΙΑΣ ΒΕΝΕΖΗΣ)

Τοῦ κ. ΧΡ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Ἕνας εὐγενέστατος, καὶ συγχρόνως μεγάλος λυρικὸς τοῦ πεζοῦ λόγου, μὲ βαθειὰ πνευματικότητα, μὲ ἁδρὸν ὕφος, μὲ ἔντονον συγκίνησιν, ἕνας διακριτικώτατος ὑμνῳδὸς τοῦ αἰσθήματος, τὸ ὁποῖον ἀνεβάζει ὁ Ἠλίας Βενέζης εἰς ὁλόκληρον τὴν διατονικὴ κλιμάκωσιν, ἕνα σμιλευτὴς ὡμορφιᾶς, διὰ τὴν ὁποίαν διανύει τὸν δρόμον ἀπὸ τὴν ἀφετηρίαν τῆς πραγματικότητος. Εἶναι ὁ ρωμαντικὸς διὰ τοῦ ρεαλισμοῦ. Ἑνὸς ὅμως ρεαλισμοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν ἔχει καμμίαν ἀπὸ τὰς βαναυσότητας ἐκείνας, ποὺ ξαφνιάζουν. Παρουσιάζει τὴν ἀλήθειαν, ἀνόθευτον, ἀκεραίαν, ἀπόλυτον, εἰς τὰ βασι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΝΔΕΣΙΝ ΜΕ ΤΗΝ Ε.Ο.Κ.

ΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟ 1962 ΕΙΣ ΤΑΣ ΠΑΤΡΑΣ

ΣΟΒΑΡΑ ΒΗΜΑΤΑ ΕΚΒΙΟΜΗΧΑΝΙΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΙΝ ΤΩΝ ΕΞΙ ΧΩΡΩΝ

Εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ κρισιμωτέρου ἀγῶνος διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τῆς οἰκονομίας της, εὑρίσκει τὴν Ἑλλάδα τὸ ἀνατέλλον ἔτος 1963. Ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1962, ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἀτενίζουν εἰς ἕνα μεγάλον σκοπόν: Ὅπως ἐνσωματωθοῦν εἰς τὴν οἰκονομίαν τῶν 170 ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων τῶν ἓξ κρατῶν τῆς Ε. Ο. Κ., μὲ ὑψηλὴν παραγωγικὴν στάθμην καὶ μὲ μέσον ἐτήσιον κατὰ κεφαλὴν εἰσόδημα τριπλάσιον περίπου τοῦ Ἑλληνικοῦ σήμερον. Καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν ἐνεργοῦν πάντες, βιομήχανοι, ἔμποροι, ἐπαγγελματοβιοτέχναι, ὑπάλληλοι καὶ γενικῶς οἱ Ἕλληνες ἐργαζόμενοι, διὰ νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ οἰκονομία τῆς Χώρας εἰς τὸν εὐρὺν καὶ ἀνεπτυγμένον οἰκονομικὸν χῶρον τῆς Εὐρώπης.

Αἱ παραγωγικαί μας τάξεις συντονίζουν ἤδη τὰς προσπαθείας των ὅπως προσαρμοσθοῦν εἰς εἰς τὰς ὑφισταμένας συνθήκας τῶν ἓξ κρατῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀσυγκρίτως εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν οἰκονομικῶς καὶ τεχνικῶς ἀνεπτυγμένα καὶ ἀξιόλογος ἅμιλλα ἀναπτύσσεται εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς παραγωγικῆς δραστηριότητος, διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὁ σκοπὸς τῆς ἀνόδου τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας εἰς ὑψηλοτέραν βαθμίδα οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, εἰς ἣν περιλαμβάνεται καὶ τὸ βιομηχανικὸν κέντρον τῆς πόλεως Πατρῶν. ἔχει συντελεσθῆ καὶ ἐξακολουθητικῶς συντελεῖται σοβαρὰ ἐργασία καὶ προετοιμασία διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν διαφόρων προβλημάτων, τὰ ὁποῖα θ' ἀνακύπτουν καθ' ὅλα τὰ στάδια τῆς μεταβατικῆς περιόδου καὶ τῶν ἀναγκαίων μεταβολῶν, αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ λάβουν χώραν. Διότι πιστεύεται γενικῶς καὶ διακηρύσσεται πλέον ὡς δόγμα, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Οἰκονομία θὰ ἀναβιώσῃ μόνον τότε, ὅταν τὰ Ἑλληνικὰ προϊόντα θὰ δύνανται ν' ἀνταγωνισθοῦν ἐπιτυχῶς τὰ ξένα τοιαῦτα οὐχὶ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀγοράν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν μεγάλην ἀγορὰν τῶν 170 ἑκατομμυρίων, δεδομένου ὅτι καὶ ἀπὸ πλευρᾶς ποιότητος, κόστους καὶ τιμῶν δὲν θὰ ὑπολείπωνται τῶν ἀντιστοίχων προϊόντων τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς.

Αἱ περισσότεραι τῶν βιωσίμων βιομηχανικῶν μονάδων ἐκσυνεχρόνισαν τὸν μηχανικόν των ἐξοπλισμὸν καὶ ἔκαμαν σοβαρὰς ἐπεκτάσεις τῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῶν καὶ γενικῶς ἐργάζονται πυρετωδῶς εἰς τὴν βελτίωσιν ὅλων τῶν συντελεστῶν, οἱ ὁποῖοι προσδιορίζουν τὴν συναγωνιστικότητα τῶν προϊόντων. Δύναται ἀδιστάκτως νὰ λεχθῇ, ὅτι ἡ περιφέρεια τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος ἔχει ἀξιολόγως ἐκβιομηχανισθῆ, εἰς μεγαλύτερον δὲ βαθμὸν ἡ περιοχὴ τῶν Πατρῶν.

Τὸ προβάδισμα εἰς τὴν προσπάθειαν τῆς ἐκβιομηχανίσεως τῆς ἡμετέρας περιοχῆς, ἔχει ἡ Α. Ε. «Πειραϊκὴ - Πατραϊκή», ἡ ὁποία, ἱδρύουσα παραλλήλως πρὸς τὸν κύριον ἐν Πάτραις βιομηχανικόν της ὄγκον, καὶ σειρὰν ἄλλων ἐξηρτημένων σοβαρῶν βιομηχανιῶν, ἐξελίσσεται εἰς τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 1 ἐθνικὴν βιομηχανικὴν μονάδα, ἡ ὁποία θὰ ἐπωμισθῆ τὸ βάρος τῆς ἀνταγωνιστικῆς προσπαθείας τῶν βιομηχανικῶν μας προϊόντων καὶ ἐφ' ἧς κυρίως θὰ βασισθῆ ἡ ἀνάπτυξις τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανικῆς παραγωγῆς. Ὡς εἶναι γνωστόν, μετὰ τὰς γενομένας ἐπεκτάσεις εἰς τὸ Ε' ἐργοστάσιον παρὰ τὴν θέσιν «Κρύα» δι' ὧν ἐξασφαλίζεται ἡ λειτουργία πλήρους συγκεκροτημένου βαφείου - φινιστηρίου - κλωστηρίου καὶ ὑφαντουργείου, θ' ἀρχίσῃ λίαν προσεχῶς ἡ ἀνέγερσις τῆς νέας προγραμματισμένης μεγάλης βιομηχανικῆς μονάδος μὲ 36.000 ἀτράκτους, διὰ τὴν ὁποίαν ἐχορηγήθησαν πιστώσεις ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Τραπέζης. Τὸ νέον τοῦτο ἐργοστάσιον, τεράστιον εἰς ἔκτασιν καὶ μηχανικὸν ἐξοπλισμόν, θὰ ἀνεγερθῆ εἰς τὸν ἴδιον χῶρον καὶ θ' ἀποτελέσῃ ἰδιαιτέραν ἀνώνυμον ἑταιρείαν, ἀνήκουσαν εἰς τὸ συγκρότημα τῆς «Πειραϊκῆς - Πατραϊκῆς».

Μεγάλον τόνον εἰς τὴν ἐκβιομηχάνισιν τῆς περιοχῆς προσέδωσεν ἡ ἱδρυθεῖσα εἰς τὴν πόλιν μας καὶ προσφάτως ἐγκαινιασθεῖσα μεγάλη βιομηχανία ἐλαστικῶν αὐτοκινήτων «Πιρέλλι - Ἑλλάς». Τὸ γεγονὸς ἐχαιρετίσθη ὑπὸ ἐπισήμων χειλέων ὡς ἔχον ἰδιαιτέραν σημασίαν, δοθέντος ὅτι ἡ λειτουργία τοῦ ἐργοστασίου τούτου ἤρχισε τὸν πρῶτον μῆνα ἀπὸ τῆς συνδέσεώς μας μὲ τὴν Εὐρωπαϊκὴν Κοινότητα.

Ἐπίσης σημαντικὴν ὤθησιν εἰς τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐκβιομηχάνισιν ἔδωσαν αἱ γενόμεναι εὐρεῖαι ἐπεκτάσεις τῆς Χαρτοποιΐας Ε. Λαδοπούλου, αἱ ὁποῖαι αὐξάνουν τὴν ἀνταγωνιστικὴν δύναμιν τῶν προϊόντων αὐτῆς. Αἱ ἐπεκτάσεις καὶ συμπληρώσεις τῆς ἄνω μεγάλης βιομηχανίας θὰ συνεχισθοῦν μέχρις ὅτου ἐπιτύχῃ κόστος παραγωγῆς, τιμὰς καὶ ποιότητα προϊόντων τοιαύτην, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζεται πλήρης ὑπεροχὴ ἔναντι τῶν ξένων προϊόντων.

Εἰς τὸν ἐκσυγχρονισμὸν τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ των προέβησαν καὶ αἱ βιομηχανίαι Χ. Γ. Κρητικοῦ, Β. Γ. Μαραγκοπούλου, ἡ Ζυθοποιΐα Π. Μάμου καὶ ἡ ἐν Αἰγίῳ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία Χαρτοποιΐας, ἡ ὁποία ἐνισχύθη μὲ νέα σύγχρονα μηχανικὰ μέσα.

Δὲν ὑστέρησαν εἰς ἐνεργείας πρὸς ἀνανέωσιν τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ των καὶ αἱ μεγάλαι βιοτεχνίαι, αἱ ὁποῖαι ἐπιδιώκουν νὰ καταστοῦν συναγωνιστικαὶ διὰ τῆς τεχνικῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς εἰδικεύσεώς των εἰς τὴν παραγωγὴν ἑνὸς μόνον εἴδους ἢ ὀλίγων καὶ οὐχὶ τῆς παραγωγῆς μεγάλης ποικιλίας προϊόντων. Διότι ἡ εἰδίκευσις ἀποτελεῖ μέσον ἐξασφαλίσεως πελατείας. Διὰ τῆς εἰδικεύσεως, ὁ βιομήχανος ἢ ὁ ἔμπορος δύναται νὰ προσφέρῃ ἐκλεκτότερα εἴδη εἰς μικροτέρας τιμάς.

☆

Παραλλήλως πρὸς τὰς καταβαλλομένας ὑπὸ τῶν παραγωγικῶν κλάδων προσπαθείας προσαρμογῆς εἰς τὰς παρούσας εἰς τὴν Ε.Ο.Κ. συνθήκας, καὶ τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον προβαίνει εἰς τὰς ἀναγκαίας προσαρμογάς, διότι τὸ ἀπασχολεῖ σοβαρῶς ἡ θεσπιζομένη διὰ τῆς συμφωνίας συνδέσεως ἐλευθερία εἰς τὴν κυκλοφορίαν προσώπων, ὑπηρεσιῶν καὶ κεφαλαίων, ἡ ὁποία ἐλευθερία ὑπάρχει φόβος νὰ δημιουργήσῃ κινδύνους διὰ τὰς μικρὰς καὶ μεσαίας Ἑλληνικὰς ἐπιχειρήσεις, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς πλήρους ὀργανώσεως καὶ τῶν ἰσχυρῶν οἰκονομικῶν βάσεων τῶν ξένων ἐπιχειρήσεων. Δικαίως δὲ οἱ ἐμπορικοὶ παράγοντες ζητοῦν τὴν συμπαράστασιν τοῦ Κράτους καὶ τὴν λῆψιν μέτρων, τὰ ὁποῖα νὰ δημιουργήσουν ἴσους ὅρους ἐμπορίας μεταξὺ Ἑλληνικῶν καὶ ξένων ἐπιχειρηματικῶν μονάδων, ὥστε νὰ δυνηθοῦν αἱ Ἑλληνικαὶ ἐπιχειρήσεις ν' ἀντιμετωπίσουν τὸν ξένον συναγωνισμὸν εἰς τὸν τόπον των.

Τὸ εἰσαγωγικὸν ἐμπόριον Πατρῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 1962 ἐκινήθη εἰς τὰ ἴδια πλαίσια τοῦ προηγουμένου ἔτους, ἐπιδεῖξαν ἀξιόλογον δραστηριότητα. Ἀντιμετώπισε τὰς ἰδίας δυσχερείας, ἰδίως εἰς τὰ πιστοδοτικά, καὶ ὑπερεπήδησεν ὅλα τὰ παρεμβαλλόμενα ἐμπόδια, καλύψαν τὰς ἀνάγκας ὅλων τῶν ἀγορῶν τῆς περιφερείας, τὰς ὁποίας ἀνέκαθεν ἐξυπηρετεῖ.

Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ εἰσαγωγικοῦ ἐμπορίου θεωρεῖται σοβαρῶς βελτιωμένη σήμερον, ἐν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ο ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΒΑΡΩΤΕΡΩΝ ΤΟΜΕΩΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΩΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

ΜΙΑ ΑΜΕΡΟΛΗΠΤΟΣ ΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ

2ον (Τελευταῖον)

Σημαντικὴ εἶναι ἡ πρόνοια τοῦ κρατικοῦ προγράμματος καὶ διὰ τὴν ἀνωτάτην ἐκπαίδευσιν. Κατὰ τὸ 1961 τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης εἶχε λάβει 34 ἑκατ. δρχ. ἐνῶ ἐφέτος ἔλαβεν 45 ἑκατ. δρχ. Ἐπίσης τὸ Ἐθνικὸν Μετσόβειον Πολυτεχνεῖον εἶχε λάβει 16 ἑκατ. καὶ ἐφέτος 17,7 ἑκατ. δρχ. Διὰ τὸ Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν ἔχουν ἤδη διατεθῆ 46 ἑκατ. δρχ. ἀναμένεται δὲ ἡ συμμετοχὴ τοῦ Πανεπιστημίου κατὰ τὸ αὐτὸ ποσὸν ἐκ τῆς ἰδίας αὐτοῦ περιουσίας πρὸς δημιουργίαν τῆς νέας πανεπιστημιουπόλεως, ἥτις συνολικῶς θὰ ἀπαιτήσῃ 600 ἑκατ. δρχ.

Ἰδιαίτερον εἶναι τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Κράτους, ὑπὸ τὰς παρούσας συνθήκας, διὰ τὴν τεχνικὴν ἐκπαίδευσιν. Οὕτω ἀπεφάσισεν νὰ ἱδρύσῃ 11 δημοσίας τεχνικὰς σχολὰς αἱ ὁποῖαι θὰ προστεθοῦν εἰς τὰς ἤδη ὑφισταμένας τοιαύτας. Τὸ πρόγραμμα τῶν δημοσίων ἐπενδύσεων τοῦ 1962 ἐπρόβλεψεν διὰ τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν 64 ἑκατ. δρχ. ἔναντι 28 ἑκατ. δρχ. τοῦ 1961. Ἐπὶ πλέον διὰ τὴν λειτουργίαν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως διετέθησαν καὶ ἐκ τοῦ Κρατικοῦ προϋπολογισμοῦ ἄλλα 32 ἑκατ. δρχ. ἔναντι 23 ἑκατ. τοῦ 1961.

Τέλος, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ σοβαρωτάτου θέματος τῶν σχολικῶν κτιρίων ἀπεφασίσθη ἡ ἵδρυσις εἰδικοῦ ὀργανισμοῦ, ἐξαρτωμένου ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας, ὁ ὁποῖος θὰ καταρτίσῃ ταχύτατα πλῆρες πρόγραμμα ἀνεγέρσεως οἰκοδομῶν καὶ θὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐκτέλεσίν του. Ὁ Ὀργανισμὸς οὗτος προικοδοτεῖται καὶ ἐκ τοῦ προγράμματος ἐπενδύσεων καὶ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ. Εἶναι αὐτονόητον, ὅτι τὸ ἔργον τοῦ Ὀργανισμοῦ θὰ εἶναι μακρᾶς πνοῆς. Ἀλλά, πάντως, ἐντὸς τῆς τετραετίας, τὴν ὁποίαν προβλέπει τὸ κρατικὸν πρόγραμμα, θὰ ἔχῃ ἀντιμετωπίσει τὸ σοβαρώτερον μέρος τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως. Ὁ προϋπολογισμὸς ἐπενδύσεων τοῦ 1962 συνεισέφερε διὰ τὰ σχολικὰ κτίρια 80 ἑκατομμύρια δρχ. καὶ ὁ τακτικὸς προϋπολογισμὸς ἄλλα 55 ἑκατομμύρια. Προβλέπεται δὲ ὅτι οἱ προϋπολογισμοὶ ἐπενδύσεων τῶν ἑπομένων τριῶν ἐτῶν θὰ εἰσφέρουν πολὺ μεγαλύτερα ποσά.

Συνολικῶς, ὁ Ὀργανισμὸς ἐπροικοδοτήθη μὲ 300 ἑκατομμύρια δραχ. καὶ ἐντὸς μιᾶς τετραετίας θὰ διαθέσῃ 1.500 ἑκατομμύρια δραχ.

Ταὐτοχρόνως, ἐμελετήθη τὸ ζήτημα τῆς ἐκδόσεως καὶ διαθέσεως τῶν σχολικῶν βιβλίων καὶ τῶν πανεπιστημιακῶν συγγραμμάτων, ὥστε τὸ ζήτημα αὐτὸ νὰ λυθῇ ὁριστικῶς κατὰ τρόπον ποὺ νὰ ἐξυπηρετῇ τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν. Εἰς αὐτὰ πρέπει νὰ προσθέσωμεν τὴν πανεπιστημιούπολιν τῆς Θεσσαλονίκης, ἡ ὁποία θὰ εἶναι ἑτοίμη τὸ 1963 καὶ θὰ στοιχίσῃ 260 ἑκατομμύρια δραχ., καθὼς καὶ τὴν πανεπιστημιούπολιν τῶν Ἀθηνῶν. Ἀκόμη, τὸ Κράτος ἀπεφάσισε νὰ αὐξήσῃ κατὰ πολὺ τὸν ἀριθμὸν τῶν χορηγουμένων ὑποτροφιῶν καὶ νὰ ὀργανώσῃ τὴν παρακολούθησιν καὶ φροντίδα διὰ τοὺς Ἕλληνας ποὺ σπουδάζουν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Τέλος, τὸ Κράτος ἀπεφάσισε νὰ καθιερώσῃ διάφορα νέα βραβεῖα διὰ τὴν ποίησιν, τὴν πεζογραφίαν, τὴν δοκιμογραφίαν καὶ τὰς καλὰς τέχνας, μὲ σκοπὸν τὴν προώθησιν καὶ ἐνθάρρυνσιν τῆς πνευματικῆς δημιουργίας.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερθέντων στοιχείων συνάγεται, ὅτι ἡ Παιδεία κατέστη πλέον εἷς ἐκ τῶν βασικῶν τομέων τοῦ ἀμέσου καὶ ὁλοκληρωτικοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους. Τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονός, ὅτι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπεκτήσαμεν πλέον τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα πραγματικῆς ἐνισχύσεως τῆς Παιδείας, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὸ ὅτι ἡ Ἑλλὰς πρέπει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν Ε.Ο.Κ. ὅσον τὸ δυνατὸν πληρέστερον ὠργανωμένη. Ἡ εὐρυτέρα μόρφωσις, ἀνθρωπιστικὴ καὶ τεχνική, εἶναι ὅπλον ἀπαραίτητον διὰ τὸν ἀγῶνα ἐπιβιώσεως τῆς Φυλῆς μας. Διὰ τοῦτο

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

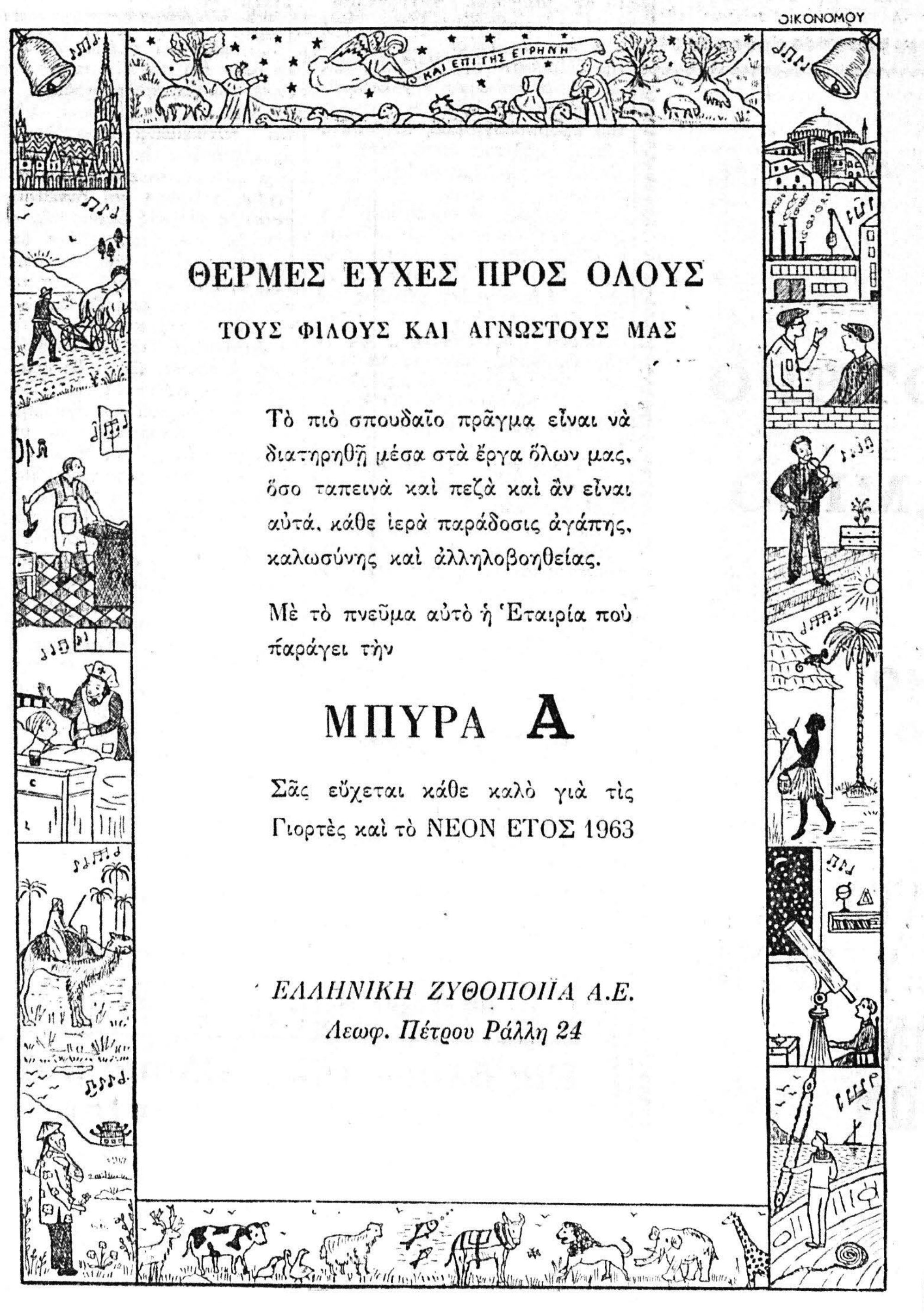

ΘΕΡΜΕΣ ΕΥΧΕΣ ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ

ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΚΑΙ ΑΓΝΩΣΤΟΥΣ ΜΑΣ

Τὸ πιὸ σπουδαῖο πρᾶγμα εἶναι νὰ διατηρηθῇ μέσα στὰ ἔργα ὅλων μας, ὅσο ταπεινὰ καὶ πεζὰ καὶ ἂν εἶναι αὐτά, κάθε ἱερὰ παράδοσις ἀγάπης, καλωσύνης καὶ ἀλληλοβοηθείας.

Μὲ τὸ πνεῦμα αὐτὸ ἡ Ἑταιρία ποὺ παράγει τὴν

ΜΠΥΡΑ Α

Σᾶς εὔχεται κάθε καλὸ γιὰ τὶς Γιορτὲς καὶ τὸ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ 1963

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΖΥΘΟΠΟΪΑ Α.Ε.
Λεωφ. Πέτρου Ράλλη 24

Ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ 1963

ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΑΙΩΝΙΟΤΗΣ

Τοῦ κ. ΔΗΜ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
Φιλολόγου καθηγητοῦ

Ἐσημείωσεν ἤδη τὴν ἀρχήν του τὸ νέον ἔτος. Εἰς τὴν ροὴν τοῦ χρόνου παρεσύρθη τὸ παλαιὸν ἔτος. Εἰσήλθομεν εἰς μίαν σκοπιάν, διὰ τῆς ὁποίας θεώμεθα τὸ παρελθὸν καί, ἱστάμενοι εἰς τὸ παρόν, ἀτενίζομεν εἰς τὸ μέλλον μὲ αἰσιοφροσύνην. Δὲν δυνάμεθα νὰ προσδιορίσωμεν τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐν τῇ ροῇ τοῦ ἀνατέλλοντος νέου ἔτους 1963 θὰ παρουσιασθοῦν. Γεγονότα κεφαλαιώδους σημασίας, κλειόμενα ἐντὸς τοῦ νέου ἔτους, εἶναι ἄγνωστα καὶ ἐν πολλοῖς ἀκαθόριστα τόσον διὰ τὴν ἀτομικὴν καὶ ὑποκειμενικὴν ζωήν μας, ὅσον καὶ διὰ τὴν καθόλου ζωὴν τῆς ἀνθρωπότητος.

Φυσικά, τὰ πάντα ὁ ἄνθρωπος τὰ αἰσθάνεται ἐν χρόνῳ. Διὰ τοῦ χρόνου αἰσθάνεται τὴν ἀτομικὴν ὕπαρξίν του καὶ ἔχει ἐπίγνωσιν τοῦ ἔξω κόσμου. Ὁ δὲ χρόνος, ὅπως τὸν ἀντιλαμβανόμεθα, δὲν εἶναι κάτι τὸ στατικόν, ἀλλὰ κάτι τὸ ρέον, τὸ διαρκοῦν συνεχῶς. Καὶ παρουσιάζεται ὑπὸ τὰς τρεῖς κλασσικὰς ἐννοίας, τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον. Φανταστικὰ καὶ πραγματικὰ γεγονότα αἰσθάνεται ὁ ἄνθρωπος ἐν χρόνῳ.

Καὶ εἶναι γεγονός, ὅτι ἡ ροὴ τοῦ χρόνου γίνεται μὲ ταχύτητα καταπληκτική. Αὐτὸ τὸ ὁποῖον ὀνομάζομεν παρόν, γίνεται παρελθὸν πολλάκις. Τὸ παρὸν ἐκτείνεται εἰς μικρότερα καὶ μεγαλύτερα τμήματα χρόνου. Μὲ συμβατικὸν τρόπον κατονομάζομεν τοῦ χρόνου τὰ διάφορα τμήματα, ὡς παροῦσαν ὥραν, ὡς παροῦσαν ἡμέραν, ὡς παρὸν ἢ τρέχον ἔτος καὶ κατὰ τὰς χρονικὰς αὐτὰς στιγμὰς ἐλάσσονας ἢ μείζονας φεύγων ὁ ἄνθρωπος ὁλοταχῶς, ἀκριβῆ καὶ σαφῆ ἐποπτείαν τῆς ἑκάστοτε πραγματικότητος δὲν δύναται νὰ ἔχῃ.

Οἱ διάφοροι διανοούμενοι καὶ φιλόσοφοι τοῦ χρόνου διέκρινον τὸν ψυχολογικὸν ἢ ὑποκειμενικὸν χρόνον καὶ τὸν φυσικὸν ἢ ἀντικειμενικὸν χρόνον. Εἰς τὸν πρῶτον ἀνήκουν ἡ ἡμέρα, ἡ νύξ, τοῦ ἔτους αἱ ἐποχαί, κινήσεις οὐρανίων σωμάτων, ὁ ἀπόλυτος καὶ ὁ ἀντικειμενικός. Εἰς τὸν δεύτερον, ποὺ εἶναι ὑποκειμενικός, εἶναι ἡ κάθε στιγμή. Ὁ ψυχολογικὸς χρόνος ἔχει μέρη ποσοτικῶς καὶ ποιοτικῶς διάφορα. Ἀναλόγως δὲ τῶν συναισθημάτων ἀγωνίας, ἐλπίδος, χαρᾶς, μίσους, ἀναμονῆς ἢ λύπης, ἀνάλογος τυγχάνει καὶ τοῦ χρόνου ἡ συναίσθησις. Μέσα εἰς αὐτὸν τὸν ψυχολογικὸν χρόνον ρέει ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Πιστεύεται ἀκόμη ἀπὸ τοὺς φιλοσόφους, ὅτι ὁ χρόνος «συμπαρεκτείνεται πρὸς τὸν ὑλικὸν κόσμον καὶ ὅτι, ἅμα τῇ ἀρχῇ τοῦ κόσμου, ἔλαβεν ἀρχὴν ὁ Χρόνος. Κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην, μὲ τὴν διαδοχὴν προτέρων καὶ ὑστερωτέρων γεγονότων δημιουργεῖται ἡ συνείδησις τοῦ χρόνου: «Φαμὲν γεγονέναι χρόνον, ὅταν τοῦ προτέρου καὶ ὑστέρου ἐν τῇ κινήσει αἴσθησιν λάβωμεν». Καὶ ἀλλαχοῦ ὁ Σταγιρίτης φιλόσοφος διακηρύσσει ὅτι «ὁ χρόνος κινήσεως καὶ ἠρεμίας μέτρον».

Ὅπως καὶ ἂν ἐκλάβωμεν τὸν χρόνον, συνυφαίνεται οὗτος μὲ τὸν κόσμον, ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικόν. Πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου καὶ πέραν τοῦ τέλους καὶ συντελείας αὐτοῦ ἐκτείνεται ἡ αἰωνιότης.

«Ἡ αἰωνιότητα εἶναι κάτι τὸ ἀπόλυτο, ἄρα τὸ ἀναλλοίωτο καὶ τὸ ἀκίνητο, εἶναι ὅ,τι βρίσκεται πέρ' ἀπὸ κάθε κίνηση καὶ κάθε ἀλλαγή. Ὁ χρόνος μπορεῖ κάλλιστα νἆναι μονάχα «κάτι». Ἡ αἰωνιότητα δὲ μπορεῖ νἆναι μονάχα «κάτι» ἂν ὑπάχει, εἶναι τὸ πᾶν, ἢ σωστότερα τὸ καθεστὼς τοῦ παντός», γράφει ὁ Π. Κανελλόπουλος εἰς τὸ βιβλίον του ὀρθῶς («Μεταφυσικῆς προλεγόμενα», σελ. 143).

Ὡς ἕνα ἁπλοῦν σημεῖον καὶ στοιχεῖον ἀδιόρατον ἐνώπιον τῆς αἰωνιότητος εἶναι τὰ ἑκατομμύρια τῶν αἰώνων, εἰς τὰ ὁποῖα θὰ ζήσῃ ὁ κόσμος. Καί, σύμφωνα μὲ τὴν Γραφήν, ὁ «κόσμος πα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΦΕΙΔΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Χαρούμενοι καὶ πάλιν μὲ τὴν ἔναρξιν τοῦ νέου ἔτους εὐχὰς δεχόμεθα καὶ δίδομεν εἰς φίλους καὶ γνωστοὺς διὰ μίαν καλυτέραν αὔριον.

Σπεύδομεν ἀμέσως νὰ ξεχάσωμεν τὸ παρελθόν, διότι μᾶς ἐνδιαφέρει τὸ μέλλον, ποὺ ἐπιθυμοῦμε νὰ εἶναι ὅσον τὸ δυνατὸν μακρότερον καὶ εὐτυχέστερον.

Εἶναι γενικὸς ὁ πόθος τῆς μακροζωΐας. Ὅλοι θέλομεν νὰ ζήσωμεν ἢ καλύτερα νὰ ζῶμεν διαρκῶς. Καὶ ἐπαναλαμβάνομεν κατὰ κόρον μάλιστα καὶ λέγομεν πρὸς πάντας τὰς τόσον συμπαθεῖς εὐχάς· ὅπως ἡ ζωή μας γίνῃ πιὸ εὐτυχισμένη. Τὸ «Νέον Ἔτος Εὐτυχές»!

Ὁσάκις τὸ λῆγον ἔτος μᾶς ὑπενθυμίζει τὴν βραχύτητα καὶ ἀβεβαιότητα τῆς προσκαίρου ζωῆς, συγχρόνως μᾶς ὑποδεικνύει, ὅτι πρέπει νὰ κάμωμεν ἀρίστην χρῆσιν τοῦ ὑπολοίπου χρόνου. Στὴν ζωή μας δὲν πρόκειται μόνον νὰ ἀποκτήσωμεν ἀλλὰ κυρίως νὰ πράξωμεν τὸ καλόν.

Ἀλλὰ ἡ ζωή μας εἶναι τόσον βραχεῖα καὶ περιωρισμένη. Τοῦτο σημαίνει ὅτι δὲν εἶναι πλήρης, εἶναι ἀτελὴς καὶ γεμάτη ἀπραγματοποιήτων πόθων καὶ ὑποσχέσεων. Ποσάκις τρέφομεν μεγάλας ἐλπίδας, ὑψηλὰ ἰδανικὰ καὶ πόθους εὐγενεῖς, γιατί ὄχι καὶ φιλοδοξίας; Γιὰ μιὰ ὅμως στιγμὴ ἔρχεται ὁ θάνατος καὶ ὅλα μένουν ἀτελείωτα καὶ μισά.

Καὶ ἰδοὺ τὸ ἔργον τοῦ ἑνὸς ἀνεκόπη ὑπὸ αἰφνιδίου θανάτου, ἄλλος αἰσθάνεται τὰς δυνάμεις του νὰ τὸν ἐγκαταλείπουν, ἕνεκα γήρατος, πρὶν προφθάσῃ νὰ περατώσῃ ὅ,τι ἔχει ἀρχίσει. Ὁ τρίτος ἀναβάλλει ὅ,τι ἔχει νὰ ἐκτελέσῃ σήμερον καὶ ἔπειτα εὑρίσκει ὅτι ἡ ἀπολεσθεῖσα εὐκαιρία δὲν ἐπανέρχεται...Πολλαὶ εἶναι αἱ ἀποτυχίαι καὶ ἀπογοητεύσεις. Ὁ πρόωρος θάνατος ἀνακόπτει πολλὰ σχέδια καὶ πολλὲς φιλοδοξίες εὐγενεῖς. Κατήφεια καὶ στενοχώρια χρωματίζει τὴν πρόσκαιρη ζωή μας. Ἕνα ὅμως, μικρὸν ἴσως ἔργον, δὲν θὰ χαθῆ, ποιό;

Τὸ νὰ ἐργαζώμεθα τὸ θέλημα Ἐκείνου καὶ ζῶμεν συχχρόνως καὶ διὰ τοὺς ἄλλους, τοὺς συνανθρώπους μας.

Αὐτὸ δὲ θὰ τὸ ἐπιτύχωμεν διὰ τῆς ἐντίμου ζωῆς μας, διὰ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ μας, διὰ τῆς ἀφωσιώσεώς μας στὸ καθῆκον κατὰ τὸν χρόνον τῆς ζωῆς μας.

Ὁ ζήσας μ' αὐτὸν τὸν τρόπον δὲν ἔχει λόγους νὰ παραπονῆται δι' ἄωρον τέλος: «Γῆρας γὰρ τί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Πρωτοχρονιάτικο εὐθυμογράφημα

ΓΙΑΤΙ ΑΓΟΡΑΣΕ ΤΟΝ ΚΑΖΑΜΙΑ

ΤΟΥ Κ. ΧΡΗΣΤΟΥ ΒΟΥΝΑ

Δὲν ἦταν κακὸς ὁ κὺρ - Γεράσιμος, οὔτε ἄθρησκος. Κι' ἐλεημοσύνες ἔκανε καὶ ταχτικὰ πήγαινε στὴν ἐκκλησιά του. Μόλις ἔβλεπε φτωχὸν στὴν πόρτα του, ράγιζε ἡ καλή του καρδιά! Κι' ὅταν συναντοῦσε στὸ δρόμο του τὸν Δεσπότη, ἔτρεχε γιὰ νὰ τοῦ φιλήσῃ τὸ χέρι. Ποτέ του δὲν μαγάρισε σαρακοστὴ κι' ἦτανε μέλος σὲ διάφορα χριστιανικὰ καὶ ἠθικὰ σωματεῖα. Ὅσο γιὰ καλονοικοκύρης, ἦταν ἀπὸ τοὺς σπάνιους.

Ὅλες οἱ γειτόνισσες τὸν δείχνανε γιὰ παράδειγμα στοὺς ἀχαΐρευτους κι' ἀκαμάτηδες ἄνδρες τους. Κι' ὅμως, ὁ κὺρ - Γεράσιμος, σὰν ἄνθρωπος εἶχε κι' αὐτὸς τὸ μικρό του ἐλάττωμα. Βλαστημοῦσε συνέχεια, βλαστημοῦσε μὲ τὸ τίποτα, βλαστημοῦσε δίχως νὰ ἔχῃ καμμιὰ αἰτία.

Σὰν Κεφαλονίτης βέρος, ὁ κὺρ Γεράσιμος εἶχε κληρονομήσει ἀπὸ τοὺς προγόνους του τὸ... προσὸν τῆς βλαστήμιας.

Ἀλλ' ἐδῶ πρέπει νὰ κάμω μιὰ μικρὴ παρένθεση γιὰ νὰ μὴν ἔχουμε καμμιὰ ἄδικη παρεξήγηση. Δὲν ἰσχυρίζομαι πὼς ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ Κεφαλονῖτες βλαστημᾶνε γιὰ λόγους κληρονομικότητας ἢ συνήθειας. Ὄχι, διότι κάθε κανόνας ἔχει καὶ τὶς ἐξαιρέσεις του. Ἀλλὰ οἱ περισσότεροι καὶ μεταξὺ τούτων κι' ὁ ὑποφαινόμενος, βλαστημᾶμε, ὅπως κι' ὁ κὺρ - Γεράσιμος. Βλαστημᾶμε γιατί πρέπει νὰ βλαστημήσουμε καί, πολλὲς φορές, τελείως ἀθέλητα καὶ αὐθόρμητα.

Ἄν, τώρα, τὸ κακὸ τοῦτο ἐλάττωμα εἶναι ἐκδήλωση τῆς.. ψυχικῆς δυνάμεως καὶ ζωντάνιας τοῦ Κεφαλονίτη, ὅπως μερικοὶ ἰσχυρίσθηκαν, τὸ ζήτημα τοῦτο ἂς τὸ μελετήσουνε οἱ ψυχολόγοι, διότι ἐγώ, δυστυχῶς, ἀσχολοῦμαι μόνον μὲ τὰ ἐξωψυχικὰ φαινόμενα.

Ἔλεγα, λοιπόν, πὼς ὁ κὺρ-Γεράσιμος ἦταν ὁ πιὸ ἄκακος χαρακτήρας κι' ἕνας φιλήσυχος ἄνθρωπος, ποὺ οὔτε στὸ δικαστήριο δὲν εἶχε πατήσει ποτὲ τὸ πόδι του, ἔστω γιὰ μάρτυρας. Κι' ὅμως δὲν περνοῦσε ὥρα ποὺ νὰ μὴ στείλῃ στὸ διάολο κάποιον ἄνθρωπο ἢ κάποιον ἀγαθὸν ἅγιο, ποὺ ἀσφαλῶς σὰν ἅγιος θὰ προσευχότανε εὐλαβικὰ στὸν Ὕψιστο γιὰ τὴν σωτηρία τῶν ἁμαρτωλῶν μας ψυχῶν, κατὰ τὴν ὥρα ποὺ τὸν διαολόστελνε ὁ Γεράσιμος!

Ἀλλὰ ὁ Κεφαλονίτης, καὶ σὰν τέτοιος κι' ὁ κὺρ - Γεράσιμος, τρελλαινότανε γιὰ τὴν ποικιλία... Δὲν τὸν εὐχαριστοῦσε οὔτε ὅλο τὸ ἴδιο φαγητὸ νὰ γίνεται, οὔτε ὅλο ν' ἀκούῃ τὴν ἴδια μουσική, οὔτε νὰ φορῇ τὸ ἴδιο πουκάμισο καί, φυσικά, οὔτε νὰ βλαστημᾷ ὅλο τοὺς ἴδιους ἁγίους.. Καὶ γιὰ νὰ πλουτίσῃ τὶς λιγοστὲς θρησκευτικές του γνώσεις, Πρωτοχρονιάτικα μπαίνει μέσα σ' ἕνα βιβλιοπωλεῖο.

—Τί ἐπιθυμεῖτε, κύριε; τὸν ἐρωτᾶ πρόθυμα ὁ βιβλιοπώλης.

—Κάτι ἤθελα νὰ ἀγοράσω, διαβάζοντάς το νὰ περνάω τὴν ὥρα μου, ἀπαντᾶ ὁ κὺρ-Γεράσιμος.

Ὁ βιβλιοπώλης καταλαβαίνει πὼς ὁ πελάτης του δὲν ἔχει ξέχωρη ἀγάπη στὸν τάδε ἢ δεῖνα συγγραφέα κι' ἀρχίζει νὰ τοῦ παρουσιάζῃ διάφορα βιβλία, ἐκθειάζοντας τὸ περιεχόμενό τους.

Ὅλα τὰ ἀριστουργήματα τῆς διεθνοῦς καὶ τῆς δικῆς μας λογοτεχνίας τοῦ συνιστᾶ, ἀλλὰ βλέπει τὸν πελάτη του νὰ διστάζῃ.

—Μπορεῖτε, σᾶς παρακαλῶ, νὰ μοῦ πῆτε τὸ γοῦστο σας; Βοηθῆστε με, σᾶς παρακαλῶ, γιὰ νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσω.

Κι' ὁ κὺρ - Γεράσιμος, ξύνοντας τὸ κεφάλι του, τ' ἀποκρίνεται:

—Μοῦ δίνετε, σᾶς παρακαλῶ, τὸν κυκλοφορήσαντα Καζαμία;!..

Κι' ἀπορημένος ὁ βιβλιοπώλης ψάχνει νὰ εὕρῃ τὸν Καζαμία, ἀλλὰ ψάχνοντας τὸν ἐρωτᾶ:

—Μὰ τί θὰ βρῆτε σ' ἕνα Καζαμία γιὰ νὰ διαβάσετε;

—Πῶς, πῶς, τοῦ ἀπαντάει ὁ κὺρ - Γεράσιμος. Μοῦ χρειάζεται γιὰ νὰ βρίσκω τοὺς ἁγίους ποὺ ...βλαστημάω...!

—Κεφαλονίτης στὰ σίγουρα θὰ εἶσαστε, κύριε.

—Ναί, ἀγαπητέ μου! Καὶ θέλω τὸν Καζαμία γιὰ νὰ τοὺς βλαστημάω ὅλους καὶ νὰ μὴν ἔχῃ... κανένας παράπονο!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΟΥΝΑΣ
Ἀργοστόλι